

Dragoste anonimă...

Florin-Cezar CĂLIN

"- Urăște-mă cât vrei ... eu te iubesc!",
Curg către tine mistuit de dor.
Nu aş putea nicicând să te urăsc,
De-ar fi pentru aceasta să şi mor.

Ning fulgi imaculaţi de fericire,
Pe clipa de sinceritate pură.
Aş vrea să ne-ntâlnim în nemurire,
Atunci când ai să mă săruţi pe gură.

Plutesc! ... un fulg de nea prin aer,
Când văd că mă iubeşti definitiv.
Îmi toarce viaţa sângele din caier,
Ca să-i răspund iubirii pozitiv.

"- Renunţă la idei preconcepute!",
Secretul tău va fi normal şi-al meu.
În dragoste văd că îţi cauţi rude,
(mai ai destul până la Dumnezeu).

Izvor mi-eşti de iubire sau durere,
Ai măcinat în timp voinţa mea.
Am aşteptat prea mult a ta părere,
Dar încă n-am avut parte de ea.

Tu m-ai iubit mult în anonim,at,
E timpul să o dovedeşti şi-acum.
Că dragostea-ţi nu este surogat,
Şi-n viaţă ţi-ai găsit tu al tău drum.

Brăila, octombrie 2017